

కథ కౌముది

అభినందనలతో

ఆర్.సి.కృష్ణస్వామి రాజు

డబ్బా రేకుల సుబ్బారావు గారు రాత్రీ పగలు, వారాలు నెలలూ కష్ట పడి పదిహేను కథలు వ్రాసినాడు. ఇంట్లోవాళ్ళకి చదివి వినిపించాలని ప్రయత్నించాడు కానీ ఎవ్వరూ చేతికి దొరకలేదు.

తన పాత మిత్రుడు రిటైర్డ్ తహసీల్దారు రంగరాజు ఖాళీగా వుంటాడు కదా తన కథలు చదివి భలే భలే అని అంటాడేమో నని అడ్రసు వెదుక్కొంటూ పోయినాడు. రెండు కళ్ళు కాటరాక్టు ఆపరేషన్ చేసుకొని పడుకొని వున్నాడు రంగరాజు. ఆరు నెలల దాకా చిన్న అక్షరాలు చూడొద్దని, చదవ వద్దని కంటి డాక్టరు చెప్పినట్లు రంగరాజు బాంబు పేల్చినాడు. బాగోగులు మాట్లాడేసి లేచి వస్తూ వుంటే రంగరాజు చిన్నగా లేచి కూర్చొని ఉచిత సలహా ఒకటి ఇచ్చినాడు. "కథలు మనం వ్రాసి ఎవరి పుస్తకాల లోనో ప్రచురింప బడాలని ఎదురు చూడటం ఎందుకు, నువ్వే ఒక కథల సంపుటి ప్రచురిస్తే పోదా" అని చ క్కెర గుళికల లాంటి ముత్యాల సరాలు వదిలినాడు.

ఆ రోజు నుంచీ సుబ్బారావు తిండి సరిగా తినక, అప్పుడప్పుడూ అర తిండి తింటూ 24 X 7 ఆలోచించినాడు . భార్యకు చెబితే 'భార్య బిడ్డలు కలిసి ముసులోడని కూడా చూడకుండా కుమ్మి కుమ్మి మూల పడేస్తారేమోనని భయపడి' తనలో తనే నూట పదహారు కోణాల్లో ఆలోచించినాడు. ఎక్కువ ఆలోచిస్తే వున్న సరాలు పుటుక్కున తెగిపోతాయేమో నని రోజూ గంట చేసే ప్రాణాయామాలు ఒకటిన్నర గంట చేసి ఒత్తిడి తగ్గించుకొనే ప్రయత్నం చేసినాడు. చివరికి మూడో కంటికి తెలియకుండా ప్రభుత్వ బ్యాంకులో భద్రంగా దాచిన రిటైర్మెంట్ డబ్బులు కొంచెం డ్రా చేసి క్వాలిటీ బాగుంటుందని విజయవాడ పబ్లిషర్స్ కలిసినాడు. పబ్లిషరు కథల్ని కిందా పైనా ముందూ వెనకా చూసి "అంతా బాగుంది, అయితే పుస్తకానికి ముందుమాట పెద్ద పేరున్న రచయిత దగ్గర రాయించండి. పేరున్న పెద్దోళ్లు మంచిగా వ్రాస్తే మన పుస్తకం వేడి పకోడీ లాగా అమ్ముడవుతుంది" అని అద్భుతమైన సలహా ఒకటి ఇచ్చినాడు.

సుబ్బారావు గబగబా మూటా ముల్లె సర్దుకొని హైదరాబాదు రైలు ఎక్కినాడు. ఆ పేరున్న రచయిత ఎగాదిగా చూసి ముందు మాట వ్రాయడానికి అంగీకరిస్తూ చిన్న కండిషను పెట్టినాడు. తను వ్రాసిన "నక్క చస్తే గొర్రెలేడుస్తయా?" కథల సంపుటిని "నా వీపు నువ్వు గోకు, నీ వీపు నేను గోకుతా" అన్నట్లుగా చేతికిచ్చినాడు. ఇస్తూ ఇస్తూ బుక్కు బాగుంటే 40 మార్కులు చాలా బాగుంటే 60 మార్కులు చాలా చాలా బాగుంటే 100 మార్కులు ఇవ్వాలని చెప్పినాడు. తన రీడింగ్ రూంలో రివాల్వింగ్ చైర్ వేసి చల్లగా ఏ సి వేసి కూర్చోబెట్టాడు. కప్పు కాఫీ ఇవ్వమని భార్యకి సంకేతమిచ్చినాడు. 'అంబిలి తాగెటోడికి మీసాలు ఎత్తే టోడు కావాలూ' అన్నట్లు గుడ్ల గూబ కళ్ళతో సీరియస్ లుక్కు విసిరింది. అయితే కిటికీ లోంచి చూసిన మేడమ్ కు సుబ్బారావు హైదరాబాదుకి వస్తూ వస్తూ పట్టుకొచ్చిన తిరుమల కొండ లడ్లు లు కనబడ్డాయి. లడ్లుల్ని చూసి నవ్వుతూ "కాఫీ తాగండన్నయ్యా" అంటూ వూగుతూ వూగుతూ వచ్చి కాఫీ ఇచ్చింది. కాస్త కాఫీ తాగితే గానీ నక్క

కథలు చదవలేమని సుబ్బారావు సంతోషంగా కాఫీ అందుకొని కొండ లడ్డులు ఆమె చేతిలో పెట్టినాడు. రచయిత భార్య అయిన తనకి జిల్లా రచయితల సన్మాన సభ లో శాలువా కాకుండా పదివేల కంచి పట్టు చీర కప్పినంత సంతోష పడింది.

సుబ్బారావు నక్క కథల వుస్తకాన్ని గబ గబా గంటలో చదివేశాడు. ముందు చూపు లేకుండా కథలు బాలేవని చెబితే ముందు మాట వ్రాయనని అంటాడేమోనని భయపడి వందకి వంద మార్కులు వేసినాడు. తన కథల్లో అంత స్టప్పు ఉందని, ఎవ్వరికైనా నచ్చి తీరుతుందని, మళ్ళీ మళ్ళీ చదవాలనిపిస్తుందని గంట సేపు సుత్తి కొట్టినాడు. 'రోకట్లోతల దూర్చి రోకటి పోటుకు భయపడితే ఎలా' అనుకొని బెల్లం కొట్టిన రాయిలా గమ్మున విన్నాడు సుబ్బారావు.

మూడు రోజుల్లో ముందుమాట ముచ్చటగా వ్రాసి పెడతానని చెబుతూ పెద్ద పార్సెల్ చేతి కిచ్చాడు. భయ భయంగా అందుకొన్నాడు సుబ్బారావు. ఎవ్వరూ చూడటం లేదని నిర్ధారించుకొని గబుక్కున లేచి తలుపేసి సుబ్బారావు చేతులు పట్టుకొని ఈ వంద వుస్తకాలు అమ్మి పెట్టండి. డబ్బులు మీరు అటూఇటూగా ఇచ్చినా ఫర్లేదు. డబ్బులంతా తగలేస్తా ఉండానని ఇంట్లో ఒకే పోరు. తట్టుకోలేక పోతున్నా. నాకీ సహాయం చేసి పెట్టండి. చచ్చి మీ కడుపున పుడతా అన్నాడు. 'చచ్చే దాకా వైద్యుడు వదలడు, చచ్చినా పంచాంగం చెప్పేవాడు వదలడు' సామెత గుర్తు తెచ్చుకొని సుబ్బారావు పార్సెల్ని భుజాన పెట్టుకొని బస్సు ఎక్కి స్వంత ఊరు తిరుపతి చేరినాడు.

చిన్నగా ప్రకాశం రోడ్డు కెళ్ళి పరిచయమున్న వుస్తకాల అంగడి ప్రకాశుని కలిచి విషయం చెప్పినాడు. "సుబ్బారావు మావా నీకు ఏదైనా అవసరం వుంటే వంద అడుగు, వెయ్యి అడుగు ఇస్తా, అంతే గానీ ఇంత పెద్ద ప్రాజెక్టులు ఇచ్చి నాకు పరీక్షలు పెట్టద్దు. ముందు మాదిరి లేదు మావా వుస్తకాల వ్యాపారం. కొత్త వ్యాపారాలు చేయలేక, చేస్తున్న వ్యాపారం వదులుకోలేక కడుపు చించు కొంటే కాళ్ళ మీద పడుతుందని ఎవ్వరికీ చెప్పకో లేక ... ఏదో రన్నింగ్ ది షో" అని మెత్తగా తప్పించుకున్నాడు.

వుస్తకాలు అమ్మడం ఆషా మాషీ వ్యవహారం కాదని తెలుసుకొని అది తన వల్ల అయ్యే పని కాదని నిర్ధారించుకొని ప్రతి నెలా మొదటి ఆదివారం టీటీడీ పార్కులో జరిగే వాకర్స్ అసోసియేషన్ మీటింగుకెళ్ళాడు. అందరకీ ఉచితంగా వుస్తక ప్రసాదం పంచినాడు. తీసుకొన్నట్లే తీసుకొని మీటింగు నుంచి పోయేటప్పుడు చాలా మంది వుస్తకాల్ని అక్కడే వదిలి వెళ్ళినారు. పట్టు వదలని విక్రమార్కుడిలా చిన్నగా వాటిని సేకరించి ఎన్ జీ వో హోంలో జరిగే రిటైర్డ్ ఎంప్లాయిస్ మీటింగు కు హాజరై తలా ఒక వుస్తకం అందించినాడు.

బ్రిన్స్ వాకర్ మరియు రిటైర్డ్ బ్యాంకు మేనేజర్ అయిన భూపతి నాయుడు బుక్కు అందుకొని "సుబ్బారావు గారూ, మీ కథల సంపుటి ఆవిష్కరణ ఎప్పుడు" అని అడిగినాడు. 'ఊరు ఊరంతా మనకి అభిమానులుండారే' అనుకొని సుబ్బారావు కాసేపు గాలిలో తేలినాడు. నక్క తోక తొక్కిన లెక్కన సంబరపడినాడు. తన ఫేవరేట్ హిందీ హీరోయిన్ రేఖతో మైసూరు బృందావనం గార్డెన్స్ లో డ్యూయెట్ పాడుతున్నట్లు నిలబడే డ్రీమ్ వేసుకున్నాడు.

అప్పుడు సుబ్బారావుకు సీతారామపురం రచయిత రంగారావు చెప్పిన "రచయితలైన మనల్ని మనకి తెలియకనే ప్రపంచం మనల్ని గమనిస్తూఉంటుంది" ముత్యాల లాంటి మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి

బ్రిన్స్ వాకర్ భూపతి నాయుడు కి ఒకటికి రెండు సార్లు షేక్ హ్యూండ్ లిచ్చి "త్వరలోనే విడుదల" అంటూ వి ఐ పి వాకింగ్ స్టైల్ లో నడుచుకొంటూ సర సర ఇంటికి పోయినాడు. ఆ హడావుడిలో సుబ్బారావు సరిగా గమనించలేదు కానీ నాయుడు గారి చొక్కా జేబులో మిల మిల మెరిసే కాగితం ఒకటి తొంగి చూస్తోంది. అప్పుడే వేడివేడిగా వండి వార్చిన దీపావళి కవిత ఎవరైనా దొరికితే చదివి వినిపించడానికి సిద్ధంగా వుంది.

తన వుస్తక ఆవిష్కరణ మహోత్సవం రేణిగుంట రోడ్డులోని భీమాస్ హోటల్ లో జరపనున్నట్లు ప్రకటించినాడు. విషయం అముదవల్లి కి తెలిసి మొగుడిపైన లక లక మని అరుస్తూ సివంగి లెక్కన మొగుడి పైకి దుకాలనుకొంది. మొన్ననే శ్రీ వారి గుండెకి ఆంజియోప్లాస్టీ జరిగింది

గుర్తుకొచ్చింది. రెండు అడుగులు వెనక్కి వేసింది. 'బాగున్న నా మొగుడికి సన్మానాల పిచ్చి పట్టింది కదా, సన్మానాల పిచ్చి అనేది సామాన్యమైన జబ్బు కాదు కదా ఏ వైద్య శాస్త్రంలోనూ ఈ జబ్బుకు ఇంతవరకు మందు కనుక్కోలేదు కదా' అని మొగుడు చూడనప్పుడు మరుగ్గా ముక్కు చీదింది. అయినా పొయ్యి మీది అన్నం మెతుకులు వుడికినట్లుగా రక్తం సల సల వుడికింది. బాగా గాలి పీల్చి గాలి వదిలి ఒత్తిడి తగ్గించుకొని మనకు వుండేది ఒక్క మంగళ సూత్రమే కదా, జరగరానిది జరిగితే ఊర్లో ఏ ముఖం పెట్టుకొని తిరిగేది అని ఆలోచించి గమ్మున వుండిపోయింది .

బ్యాంకు లోని డబ్బు మరి కొంచెం డ్రా చేసి ముందు మాట వ్రాసిన హైదరాబాదు రచయితకు మనీ ఆర్డర్ చేసినాడు. విజయవాడ పబ్లిషర్ తో మాట్లాడి 500 కాపీలు అచ్చు వేయించాడు. జిల్లా రచయితల సంఘం సుబ్బారావుకు సంఘీభావం ప్రకటించింది.

అవిష్కరణకు సుముహూర్తం నిర్ణయించి సభావేదికను రంగరంగ వైభవంగా తీర్చి దిద్దినాడు. పబ్లిషింగ్ హౌస్ వారు అందమైన బ్యానర్లు హాలంతా కట్టారు. సభకు జనాల సమీకరణలో భాగంగా మీటింగుకు ముందు గా వచ్చిన పది మందికి ప్రోత్సాహక బహుమతులిచ్చారు. వచ్చినోళ్ళు స్వీటు కారా కాఫీ[ఎస్ కే సి] తిని తాగేసి మీటింగుకు వుండకుండా వెళ్లి పోతారేమోనని చివరి వరకు వున్న వాళ్ళ పేర్లు రాసి డబ్బాలో వేసి లాటరీ తీసి 1,2,3 బహుమతులివ్వ దలిచారు. దీంతో జనంతో సభా మందిరం కళకళ లాడింది.

సభాధ్యక్షుడిని, ముఖ్య అతిథి మరియు పుస్తక అవిష్కర్తనీ, మొదటి ప్రతి స్వీకర్తనీ, అంకిత స్వీకర్తనీ, విశిష్ట అతిథిని, గౌరవ అతిథులను, ఆత్మీయ అతిథులను, సమన్వయ కర్తను సిద్ధం చేసినాడు. జనాన్ని రప్పించుకోవడంలో భాగంగా అభినందనలతో అంటూ తన బావమరిది పేరు తోడల్లుడు పేరు వియ్యంకుడి పేరు మేనమావ పేరు మేనల్లుడి పేరు ఆహ్వాన పత్రికలో ప్రచురించినాడు. తెల్ల కాగితంలో నల్ల అక్షరాలుగా వున్న తమ పేర్లు ప్రింటులో చూసుకొని వారు మురిసి పోయినారు. ఎగిరెగిరి పనిచేసినారు. తలా పది మందిని పిలుచుకు వచ్చినారు. సాహితీ ప్రియులతో సభ కిట కిట లాడింది. రచయిత బయో డేటాను రంగురంగు కాగితాల్లో ప్రచురించి పంపిణీ చేసినారు. సందిట్లో సడేమియా గా రాయల చెరువు రమాదేవి తను కాణిపాకం వినాయకుని పైన వ్రాసిన స్తోత్రాల పుస్తకాలు ప్యాకెట్ సైజువి పంపిణీ చేసింది. చాలా మంది కాలి చెప్పులు తీసేసి భక్తిగా పుస్తకం తీసుకొని రమాదేవికి నమస్కారాలు పెట్టినారు. పుస్తకాలన్నీ పంచేసిన వెంటనే 'నా రచన ఎలావుంది? మీ ఫీడ్ బ్యాక్ ఏమిటి' అని అందరినీ అడగసాగింది. వెంటనే రమాదేవి మొగుడు మొగిలి మునిస్వామి కలుగజేసుకొని "వాళ్ళని గాలి అయినా పీల్చుకోనీయవే, నిదానంగా చదివి చెబుతారు గానీ ఫీడ్ బ్యాక్" అని బలవంతంగా రమాదేవి ని కుర్చీలో కూర్చోబెట్టాడు. యువ రచయితలు కవితా ఓ కవితా అంటూ కవితా గానం చేశారు .

ధీర వీర శూర అంటూ పొగిడేవాళ్లు పొగుడుతూవుంటే అభిమానులు కొందరు పూల గుత్తులు అందిస్తూ తనని అభినందిస్తూ వుంటే ఆనందంతో ఉబ్బితబ్బిబ్బు అయినాడు సుబ్బారావు. విచ్చేసిన వక్తలు సుబ్బారావు కథలను ఎక్స్ రే కళ్ళతో, మరికొందరు స్కానింగ్ కళ్ళతో, ఇంకొందరు ఎం ఆర్ ఐ స్కానింగ్ కళ్ళతో చదివి సమీక్షలు చేశారు.

మీటింగుకు వచ్చిన రిటైర్డ్ తహసీల్దారు రంగరాజు గబ గబా పంచె ఎగ గట్టుకొని వచ్చి సుబ్బారావు చెవిలో "అయ్యా రచయితగారూ, మీరేమో అందరికీ పుస్తకాలు అభిమానంగా ఉచితంగా అందిస్తున్నారు. మీరు అలా పుస్తకం ఇస్తే మన వాళ్ళు చదువుతారో చదవరో గానీ మంచి రంగురంగుల పేపర్ ని రేపర్ గా వేసి వేరే వాళ్ళకి కాం ప్లిమెంట్ గా ఇచ్చే అవకాశం వుంది. అనుభవంతో చెబుతున్నా, వాళ్ళకిచ్చే పుస్తకాలలో "అభినందనలతో" అని వ్రాసి నీ స్వహస్తాలతో సంతకం చేసి పంపిణీ చెయ్. మన దగ్గర పుస్తకం తీసుకొన్న వాళ్ళయినా తప్పక చదివి తీరుతారు" అని గుడి గంట కొట్టినట్లు చెప్పినాడు. చిన్నగా సుబ్బారావు స్టేజి దిగి అందరినీ పలకరిస్తూ చిన్న చిన్నగా వాళ్ళ దగ్గర పుస్తకాలు తీసుకొని అభినందనలతో అని వ్రాసి ఇచ్చాడు.

మీటింగుకి మూలగా పుల్లంపేట నూలు చీర కట్టుకొచ్చిన అముదవల్లి అముదం తాగిన ముఖంలా దిగులుగా కూర్చొని వుంది. రంగరాజు గారికి ఫ్లాష్ లాగా ఒక ఆలోచన వచ్చింది. చక చక నడుచుకొంటూ సభాధ్యక్షుడి చెవిలో చిన్నగా " సారూకి మాత్రం సన్మానం చేస్తే చాలదు. మేడంని కూడా స్టేజి పైకి పిలిపించండి" అని ఆణిముత్యం లాంటి సలహా ఇచ్చాడు.

యుద్ధ ప్రాతిపదికన మిస్టర్ అండ్ మిస్సెస్ సుబ్బా రావు లకు మేళతాళాలతో సన్మానం ప్రారంభమయ్యింది . తిరుమల కొండ మీది వేద పండితులు ఆశీర్వాచనాలు పలికారు. పట్టణ రచయితల సంఘ సభ్యులు అందరికీ చాక్ లెట్లు పంచారు. ఆహ్వాన పత్రికలో బెస్ట్ కాంప్లిమెంట్స్ చెప్పిన బంధువులు పూల వర్షం కురిపించారు. స్వీటు హాటు తింటున్న సభికులు ఆహా ఓహో అన్నారు. పేపరోళ్ళు పేనాలు విదిలించి విదిలించి విషయాలను నోట్ చేసుకో సాగారు.

ఎప్పుడూ సన్మానం ముఖం ఎరుగని అముద వల్లి మనసు పాల పొంగు లెక్కన పొంగింది. వంద పున్నమి చంద్రుల వెలుగుతో ఆమె ముఖం వెలిగింది. తనను తాను ఒకటికి రెండుసార్లు గిచ్చుకొని చూసుకొంది. ఆనందంతో ఉబ్బి తబ్బిబ్బయ్యింది. మూడు రోజుల క్రితమే తలకి దై వేసిన విషయం గుర్తొచ్చి తెల్ల వెంట్రుకలు బయటపడలేదని సంతోష పడింది. 'దొరుకునా ఇటువంటి ఛాన్సు' అనుకొని ఫోటోగ్రాఫర్ కి అనువుగా ఫోజులిచ్చింది. అందరూ తనని చూస్తున్నారా లేదా అని అద్దాలు వేసి ఒకసారి, అద్దాలు తీసి ఒకసారి సభలోని సభికులనంతా తేరిపార చూసింది.

ఇంతలో ముందు మాట వ్రాసిన పేరున్న రచయిత నుంచి సుబ్బారావుకు ఫోను వచ్చింది. సుబ్బారావు బిజీ గా వున్నాడని అముదవల్లి ఫోన్ తీసింది. పనుల ఒత్తిడి వల్ల రాలేక పోయానని బెస్ట్ అఫ్ లక్ చెబుదామని ఫోన్ చేసానని చెప్పాడు. వెంటనే అముదవల్లి "అన్నగారూ! మీరు ఈ సారి పుస్తక ఆవిష్కరణకి మిస్ అయ్యారు గానీ వచ్చే ఉగాదికి మా సా[వా]రు ఆవిష్కరించబోయే నవలకి మీరే ముందు మాట వ్రాయాలి, ఆవిష్కరణ సభని మీరే ముందు వుండి జరిపించాలి" అని చేతులు ఊపుతూ చెబుతోంది. అముదవల్లి మాటలు విన్న సుబ్బారావు ముక్కు మీద వేలేసుకొన్నాడు. 'ఎంత వారలైనా పొగడ్డలకు సన్మానాలకు దాసులే కదా' అనుకున్నాడు.

తెలుగు పండిట్ కోర్సు చదివే అమ్మాయిలు కాలేజీ యూనిఫారం లో వచ్చి జణ గణ మణ పాడటంతో సభ సమాప్తమయ్యింది.

మంచి సహాయం చేసినావని రంగరాజుని హాగ్ చేసుకొని అభినందనలు తెలియజేశాడు సుబ్బారావు. తను వ్రాయబోయే నవలకి 'అభినందనలతో' అనే టైటిల్ ని ఖరారు చేసి నవల వ్రాయడానికి తెల్ల కాగితాలు కొత్త పేనా ఎత్తుకున్నాడు. అముదవల్లి మెచ్చుకోలుగా మొగుడి వైపు చూసింది. ఆమె చూపులు సుబ్బారావుకి "నీ దున్నుట్ల ఏముంది, ఉండేదంతా నా చల్లుట్లనే వుంది" అన్నట్లుగా అనిపించాయి.

[Click here to share your comments on this story](#)